

Forbindelse med Spørgsmaalet om Bolignøden, og det har voldt os adskillige Vanskeligheder ude i Lyngby-Taarbæk Kommune. Det er de saakaldte Tjenesteboliger, som enten Landmænd eller Industriforetagender har til deres Arbejdere. Der er ganske særlig et Par Tilfælde. I det ene Tilfælde er det en Gartner og i det andet en Landmand, som har trukket Arbejdskraft ud til sig og anbragt disse Arbejdere i de henholdsvis til Gartneriet og Gaarden hørende Tjenesteboliger, men de har givet en saa ussel Løn, at de Mennesker absolut ikke kunde leve deraf: 20 Kr. om Ugen og fri Bolig samt lidt Kartoffler og Mælk. Naar de har været der en ganske kort Tid, har de saa ikke kunnet klare sig, men har maattet ty til andet Arbejde, og Følgen har været, at vi i Kommunen har maattet skaffe dem Boliger. Jeg kan saaledes nævne, at alene fra det ene Sted, har vi tre Familier boende i Barakker, og vi har ogsaa andre Folk boende der, som er blevet husvilde af samme Aarsag. Det er et højst uheldigt Forhold. Navnlig i de Tilfælde, hvor de paagældende Arbejdsgivere lønner disse Mennesker saa usselt, som der her er Tale om, er det ganske urimeligt, at Kommunen skal have store Udgifter for at skaffe Boliger. Der findes en Lov af 1902, som blandt andet omhandler saadanne Boliger, og i denne Lovs § 13 er der en Bestemmelse om, at for saa vidt der oprettes Kontrakter, kan de paagældende Folk, naar de ikke ellers har gjort sig skyldige i noget, ikke opsiges til Fraflytning paa kortere Tid end 4 Uger, men det er jo under de nuværende Forhold ganske umuligt for dem i Løbet af saa kort Tid at skaffe sig Bolig. Det vilde være heldigt, om der kunde findes en Ordning af dette Spørgsmaal, saaledes at det ikke var helt saalet at faa de Arbejdere ud af Tjenesteboligerne, som det nu er, og det vilde spare Kommunen for baade Vanskeligheder og Udgifter. Jeg ved vel, at Huslejeloven er indrettet saaledes, at Huslejenævnene ikke har Adgang til at hindre, at saadanne Mennesker sættes ud af deres Lejligheder, men jeg tror dog, at der under de foreliggende ekstraordinære Forhold, hvor det er ganske umuligt for de Folk at skaffe sig anden Bolig, kunde være Anledning til at overveje, om der ikke burde gives de paagældende en noget længere Frist end den, Loven nu hjemler dem.

**Indenrigsministeren (Rode):** Alle ærede Talere har jo anbefalet Lovforslaget, og jeg vil ogsaa haabe, at det maa kunne blive hurtigt gennemført, da Kommunerne utvivl-

somt gerne ser et snarligt Resultat af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at det vilde være rigtigt at gaa til en Forhøjelse af Statstilskuddet. Det er allerede sagt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen), at det i høj Grad beror paa et Skøn, hvad der er det rigtige, og jeg har som Grundlag for det Lovforslag, jeg har fremsat, haft to Udtalelser, dels fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Boligudvalg, dels fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, som samstemmende har anbefalet den Affattelse, Lovforslaget har faaet. I disse Udvalg er repræsenteret den store Sammenslutning af Købstadorganisationerne, i hvilken det ærede Medlem indtager en saa fremtrædende Plads, og mange af det ærede Medlems Partifæller er der ogsaa. De har altsaa, idet de anbefalede Lovens Fornylse, skønnet, at den her foreslaaede Forhøjelse var den rigtige, og dette Skøn har jeg paa Grund af den alsidige Drøftelse, som har fundet Sted, maattet finde det rimeligt at holde mig til. Men det ærede Medlem er vistnok blevet opmærksom paa, at der i Slutningen af den af Boligudvalget afgivne Udtalelse gøres den Bemærkning, at „Udvalget har overvejet videregaaende Ændringer i Reglerne for offentlig Støtte til Boligbyggeri, baade med Hensyn til Organisationen og til Udvidelse af Tilskudsreglerne til at omfatte privat Byggeri“, og dette er Grunden til, at Forslaget kun omfatter Tiden indtil Udgangen af Aaret 1918. Under Hensyn hertil skal jeg meget tilraade, at man ikke rejser Spørgsmaal om Ændring i Tilskudsreglerne, som altsaa har en saa bred Anbefaling at hvile paa som den, jeg nu skitserede.

Det ærede Medlem fremførte nogle rigtige Bemærkninger om Nødvendigheden af at kontrolere Byggematerialerne. Jeg skal blot i den Anledning bringe i det ærede Tings Erindring, at allerede den 12. Februar 1918 udtalte den overordentlige Kommission om Byggematerialerne følgende: „Om end Kommissionen er tilbøjelig til at tro, at den stedfundne Prisstigning paa Bygningsmaterialer hovedsagelig skyldes Omstændigheder, hvorover man ikke er Herre, maa man dog finde det rigtigt, at Spørgsmaalet nu undergives en nærmere Undersøgelse, som formentlig bedst vil ske i et særligt dertil nedsat Udvalg“, og ganske kort derefter er der nedsat et Udvalg for Bygningsmaterialer, hvor blandt andet de særlig kyndige i Byggespørgsmaalene samt baade Arbejdsgivere og Arbejdere er meget stærkt repræsenterede. To af Københavns Borg-